

Pamatlietas puses

Prasītāja: Skatteverket

Atbildētāja: Srf konsulterna AB

Prejudiciālais jautājums

Vai PVN direktīvas ⁽¹⁾ 53. pantā minētā vārdkopa "biļešu iegāde pasākumiem" ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz tādu pakalpojumu kā piecu dienu grāmatvedības kursi, kas tiek sniegti tikai nodokļa maksātājiem un kam ir nepieciešama iepriekšējā reģistrācija un apmaksā?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. novembrī iesniedza Bundespatentgericht (Vācija) – QH

(Lieta C-650/17)

(2018/C 052/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundespatentgericht

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: QH

Par prejudiciāliem jautājumiem

1. Vai spēkā esošs pamatpatents saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 469/2009 ⁽¹⁾ 3. panta a) punktu aizsargā produktu tikai tad, ja tas ietilpst ar patenta pretenzijām definētā aizsardzības objektā un tādējādi kā konkrēts izpildījuma variants kļūst pieejams lietpratējam?
2. Vai tādējādi, lai būtu izpildītas Regulas (EK) Nr. 469/2009 3. panta a) punkta prasības, nepietiek ar to, ka attiecīgais produkts gan ir atbilstīgs patenta pretenzijās iekļautai, vispārējai aktīvo vielu klases funkcionālajai definīcijai, taču individualizēti kā konkrētu izpildījuma variantu to nevar secināt no pamatpatenta aizsargātās tehniskās instrukcijas?
3. Vai spēkā esošs pamatpatents saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 469/2009 3. panta a) punktu neaizsargā produktu jau tāpēc, ka uz to gan attiecas patenta pretenzijās iekļautā funkcionālā definīcija, taču tas ir izstrādāts patstāvīgā radošā darbā tikai pēc pamatpatenta pieteikuma iesniegšanas dienas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regula (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (OV 2009, L 152, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. novembrī iesniedza Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Hussein Mohamad Hussein

(Lieta C-657/17)

(2018/C 052/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Hussein Mohamad Hussein

Atbildētāja: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 1560/2003⁽¹⁾ (Īstenošanas regula) 5. panta 2. punktā noteiktā atbildes (lūgums veikt atkārtotu izskatīšanu) termiņa kavējums gadījumā, kad pieprasījumu saņēmusi dalībvalsts ir noteiktajā termiņā noraidījusi uzņemšanas pieprasījumu saskaņā ar Regulas Nr. 604/2013⁽²⁾ (Dublinas III regula) 21. panta 1. punktu, izraisa atbildības pāreju pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij, ja pieprasījumu iesnieguši dalībvalsts sākotnēji ir noteiktajā termiņā iesniegusi uzņemšanas pieprasījumu Dublinas III regulas 21. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē un, pamatojoties uz (vēlāku) izmeklēšanu, ir noteikts, ka saskaņā ar Dublinas III regulas III nodaļā paredzētajiem kritērijiem atbildīga ir pieprasījumu saņēmusi dalībvalsts?
- 2) Vai pieprasījumu saņēmusi – un saskaņā ar Dublinas III regulas III nodaļā paredzētajiem kritērijiem atbildīgā – dalībvalsts var saistoši akceptēt uzņemšanas pieprasījumu saskaņā ar Dublinas III regulas 21. panta 1. punktu vēl arī tad, kad jau ir pagājis Dublinas III regulas 22. panta 7. punktā noteiktais atbildes termiņš un pieprasījumu saņēmusi dalībvalsts uzņemšanas pieprasījumu iepriekš ir noteiktajā termiņā noraidījusi?

⁽¹⁾ Komisijas regula (EK) Nr. 1560/2003 (2003. gada 2. septembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2003, L 222, 3. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. novembrī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Lieta C-659/17)

(2018/C 052/30)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītājs: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Atbildētāja: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Komisijas Lēmums (1999. gada 11. maijs) Nr. 2000/128/EK⁽¹⁾ ir piemērojams arī tiem darba devējiem, kuri veic vietējā sabiedriskā transporta pakalpojumus – būtībā bezkonkurences režīmā, sniegtā pakalpojuma ekskluzivitātes dēļ – kas ir izmantojuši atbrīvojumus no sociālās apdrošināšanas maksājumiem, noslēdzot apmācības un darba līgumus, sākot no 1990. gada Likuma Nr. 407 spēkā stāšanās dienas, šajā gadījumā attiecībā uz laikposmu no 1997. gada līdz 2001. gada maijam?

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (1999. gada 11. maijs) par valsts atbalstu, ko Itālija piešķirusi nodarbinātības veicināšanai (paziņots ar dokumentu Nr. C(1999) 1364) (OV L 42, 1. lpp.).